

برنامه منطقه ای کمیساریای عالی سازمان

ملل متحد در امور پناهندگان

اقدامات گسترش تاب آوری و

راه حل ها برای پناهندگان افغان

در جنوب غربی آسیا

۱ ژوئیه ۲۰۱۶ الی ۳۱ دسامبر ۲۰۱۷

UNHCR
The UN Refugee Agency

شرایط منطقه ای

اوضاع و شرایط در جمهوری اسلامی افغانستان طی سال گذشته به نظر می آید که رو به پیشرفت باشد اما در سال جاری این کشور به شرایط بحران بشردوستانه و همچنین اوضاع بسیار نابسامان اقتصادی-اجتماعی بازگشته است. از نیمه سال ۲۰۱۵ (تابستان ۱۳۹۴)، مجموعه ای از رویدادهای سیاسی، اقتصادی و امنیتی در افغانستان باعث آن شده که تعداد زیادی از مردم آن کشور خانه و کاشانه خود را رها کنند و در طی یک سال و نیم اخیر، بیش از نیم میلیون نفر به تعداد آوارگان داخلی در آن کشور افزوده گردد. در حال حاضر، حدود ۱/۲ میلیون نفر در افغانستان آواره هستند و امروزه، افغانه دومین بزرگترین جمعیت افراد ورودی به اروپا را تشکیل میدهند.

رویدادهای اخیر در افغانستان باعث کندی بازگشت داوطلبانه از کشورهای میزبان اصلی در منطقه شده اند. در کل، کمتر از ۵۹ هزار پناهنده افغان از جمهوری اسلامی ایران و جمهوری اسلامی پاکستان در سال ۲۰۱۵ (۱۳۹۴) به موطن خود بازگشتند و فقط حدود ۷ هزار و ۵۰۰ شهروند افغان در طی نیمه اول ۲۰۱۶ (زمستان ۱۳۹۴ و بهار ۱۳۹۵) به افغانستان رجعت نمودند.

در طی حدود ۴ دهه اخیر، میلیونها افغان از حمایت، کمک و راه حلهای موقت در کشورهای همسایه با تشکر از **سخاوتمندی دولتها و مردم جمهوری اسلامی ایران و جمهوری اسلامی پاکستان** برخوردار گشته اند. مطابق آخرین ارقام موجود، پاکستان میزبان حدود ۱/۵ میلیون پناهنده افغان دارای کارتهای ثبت نام و جمهوری اسلامی ایران میزبان تقریباً ۹۵۱ هزار دارنده کارت آمایش میباشند^۱. اکثریت آنان در واقع پناهندگان نسل دوم و سوم بوده که در جابجایی طولانی مدت و بدون راه حلهای قریب الوقوع به سر میبرند.

بنا به درخواست کشورهای منطقه در سال گذشته، کمیساریا **بخش عالیرتبه ای** را درخصوص وضعیت پناهندگان افغان در طی شصت و ششمین نشست کمیته مدیریت برنامه کمیساریای عالی برگزار نمود که هدف آن جلب توجه جهانی به کندی روند پیشرفت در حل این وضعیت طولانی و همچنین افزایش حمایت جامعه بین المللی بود.

سند راه حلهای راهبردی برای پناهندگان افغان به منظور حمایت از بازگشت داوطلبانه، ادغام مجدد پایدار و کمک به کشورهای میزبان (راه حلهای راهبردی) که توسط دولتهای جمهوری اسلامی افغانستان، جمهوری اسلامی ایران و جمهوری اسلامی پاکستان و کمیساریا تدوین شده است حاوی چارچوب کلی برای پناهندگان افغان در منطقه از سال ۲۰۱۲ (۱۳۹۱) میباشد^۲. کشورهای عضو شرکت کننده در بخش عالیرتبه اعتبار راه حلهای راهبردی را مجدداً مورد تأکید قرار دادند و بر نقش خطیر کشورهای میزبان در منطقه اذعان داشتند. در این بخش عالیرتبه همچنین نیاز به افزایش همبستگی بین المللی و

^۱ علاوه بر این، هر دو کشور میزبان تعداد زیادی از افغانه بدون مدرک بوده که آمار کلی آنها بین ۱/۵ الی ۲ میلیون در جمهوری اسلامی ایران و یک میلیون در پاکستان تخمین زده میشود.

^۲ راه حلهای راهبردی ابتکار عمل منطقه ای چندساله به منظور کمک به تسهیل بازگشت داوطلبانه و ادغام مجدد پایدار و همچنین کمک به کشورهای میزبان است. در چارچوب این سند، دولتها در کنار بیش از ۵۰ نهاد شریک بشردوستانه و توسعه مجموعه پروژه های مختص ۳ کشور را در ۲۰۱۴ (۱۳۹۳) تدوین کردند که این ۳ مجموعه حول محورهای آموزش، بهداشت و معیشت طراحی شده و حاوی چارچوب یکپارچه همکاری چندجانبه میباشند. همچنین ر.ک به <http://www.unhcr.org/afghan-solutions-strategy.html>.

تشریک مساعی به منظور حل وضعیت به درازا کشیده شده پناهندگان از جمله ضرورت حمایت افزوده مالی و سیاسی در جهت تقویت تاب آوری پناهندگان و کشورهای میزبان و یافتن راه حل‌های پایدار برای پناهندگان افغان مورد تأکید قرار گرفت.

جمهوری اسلامی افغانستان، جمهوری اسلامی ایران و جمهوری اسلامی پاکستان حامیان قدرتمند راه حل‌های راهبردی بوده اند و به طور مرتب در نشست‌های سه جانبه و چهارجانبه با کمیساریا به منظور هماهنگی راه حل‌ها برای پناهندگان افغان شرکت نموده اند. با این وجود، نگرانی‌های جدی در مورد دورنمای محدود بازگشت به افغانستان و کاهش حمایت جامعه بین المللی برای شرایط پناهندگان افغان مطرح میباشند.

وضعیت در داخل افغانستان همچنان نابسامان است. دولت وحدت ملی که در ۲۰۱۴ (۱۳۹۳) تشکیل شد تعهد زیادی را به حل مسائل مرتبط با آوارگی اعلام کرد و این امر را از زمره بالاترین اولویتهای ملی خود قرار داد. در این راستا کمیسیون عالی مهاجرت به ریاست رئیس جمهور به منظور حل مسائل اصلی مربوط به پناهندگان، بازگشت کنندگان و آوارگان داخلی افغان تشکیل شد. دولت راهبرد ملی جامع بازگشت داوطلبانه و ادغام مجدد را با حمایت کمیساریا و با هماهنگی دولتهای جمهوری اسلامی ایران و جمهوری اسلامی پاکستان از طریق چارچوب کمیسیون سه جانبه تدوین نمود.

علی رغم این تحولات مثبت، وضعیت امنیت در اکثر نقاط افغانستان از نیمه ۲۰۱۵ (تابستان ۱۳۹۴) به سرعت رو به وخامت بوده است. در این دوره شاهد بالاترین میزان مرگ و میر و مصدومیت افراد غیرنظامی (۱۱,۰۰۲) از سال ۲۰۰۹ (۱۳۸۸) و همچنین شمار بی سابقه آوارگان داخلی متأثر از درگیریها بوده ایم که رغم آن امروزه حدود ۱/۲ میلیون نفر است. کشور افغانستان همچنان درگیر چالشهای جدی در فرایند ملت سازی و حل مسائل پیچیده امنیتی است و چالشهای اقتصادی و روند کند پیشرفت در اجرای طرحهای توسعه وضعیت موجود را وخیمر می نمایند. در عین حال، نهادهای بشردوستانه با محدودیتهای جدی در پاسخ به نیازهای فزاینده کشور بنا به ناامنی فزاینده، فضای محدود عملیات بشردوستانه و منابع رو به کاهش مواجه هستند.

ناامیدی بسیاری از مردم افغانستان نسبت به آینده سیاسی و اقتصادی کشور خود باعث خروج آنها از کشور می باشد و بسیاری از آنان به جمهوری اسلامی ایران و جمهوری اسلامی پاکستان سرازیر میشوند. خیل عظیمی از افراد با امید برخوردار از حمایت و فرصتهای یافتن زندگی بهتر برای خود و خانواده خود همچنین تلاش داشته تا به اروپا برسند. افغانها حدود ۲۰ درصد از افراد ورودی در منطقه مدیترانه را از ابتدای ۲۰۱۶ (زمستان ۱۳۹۴) تشکیل میدهند که این عدد تقریباً معادل همان آمار در ۲۰۱۵ (۱۳۹۴) بوده و در واقع باعث آن میگردد که افغانها دومین بزرگترین گروه ورودی به این منطقه باشند. در میان افغانه ای که به سمت اروپا سرازیر میشوند، افرادی که ساکن جمهوری اسلامی ایران بوده و یا از آن عبور میکنند نیز مشاهده میشوند. برخی از این افراد، پناهندگان با سن کمتر بوده که بسیاری از آنان خارج از موطن اصلی به دنیا آمدند و لذا به سختی با افغانستان ارتباط برقرار کرده و بر این باورند که فرصتهای آموزشی و اقتصادی بهتری در کشورهای اروپایی خواهند داشت.

اقدامات گسترش تاب آوری و راه حل ها

تحولات فوق الذکر اخیر باعث پیدایش چهار روند اصلی در ماههای اخیر شده اند:

- افزایش آوارگی داخلی ناشی از وضعیت درگیری و ناپایداری سیاسی در افغانستان و نبود سرمایه گذاری توسعه،
- ادامه خروج افراد از افغانستان خارج از منطقه و به سمت اروپا،
- بازگشتهای محدود از کشورهای همسایه و عدم احتمال بازگشت داوطلبانه وسیع و ادغام مجدد پایدار در آینده نزدیک و
- نیاز به تقویت تشریح مساعی از سوی جامعه بین المللی با دو کشور میزبان اصلی.

به منظور پاسخ به این تحولات، بخشهای کلیدی فعالیتهای برنامه ریزی شده کمیساریا در جنوب غربی آسیا برای ۱۸ ماه آینده در قالب مجموعه مشخص "اقدامات گسترش تاب آوری و راه حلها" در برنامه منطقه ای تدوین مجدد شده اند و به افزایش تاب آوری میان پناهندگان، آوارگان داخلی، بازگشت کنندگان افغان و جوامع میزبان از طریق ارائه راه حلهای نوآورانه برای مشکلات آنان کمک مینمایند. این اقدامات منطبق با راه حلهای راهبردی بوده که مورد تصویب جمهوری اسلامی افغانستان، جمهوری اسلامی ایران و جمهوری اسلامی پاکستان میباشند و همچنین به منظور کاهش جابجایی جمعیت افغان داخل و خارج از منطقه و تضمین اقامتهای ایمن و توأم با کرامت و همچنین افزایش احتمال راه حلهای پایدارتر مخصوصا برای جوانان طراحی شده اند.

در همین راستا، اقدامات گسترش تاب آوری و راه حلها در راهبردها و سیاستهای دولتی و شرکتهای مستحکم ریشه دارند و مسلما با همتایان عملیاتی کمیساریا در دولتهای مربوطه در سطح محلی و پایتخت و همچنین جامعه مدنی، کنشگران بشردوستانه و توسعه، شرکای راه حلهای راهبردی، اهداکنندگان و بخش خصوصی اجرا میشوند. در این سه کشور، سازوکارهای هماهنگی ایجاد شدند و برای تبادل اطلاعات، تدوین راهبردها و اولویتهای مشترک در سطح ملی و هماهنگی پاسخها مورد استفاده قرار میگیرد.

موفقیت برنامه منطقه ای کمیساریا مبتنی بر مفهوم فراگیر شراکت مخصوصا با کنشگران توسعه و نهادهای مالی بین المللی است. سازوکارهای متعددی برای جمع آوری تخصص و ظرفیت از طریق ارزشیابیهای مشترک، برنامه ریزی، اجرا و تأمین منابع مالی به کار گرفته میشوند. کمیساریا در پی یافتن فرصتهایی برای برنامه ریزی مشترک یا مکمل بوده و جاری سازی^۳ نیازها یا ارجاع آوارگان داخلی، بازگشت کنندگان و پناهندگان در طرحهای مربوطه را با سازمانهای شراکت کننده ترغیب مینماید.

در کشورهای میزبان پناهندگان، هدف از اقدامات گسترش تاب آوری و راه حلها تقویت فضای حمایتی پایدار برای پناهندگان و پناهجویان افغان است. این اقدامات و راه حلها به تضمین دسترسی پناهندگان به خدمات اساسی و ارتقای انسجام

^۳ mainstreaming

اجتماعی و همزیستی مسالمت آمیز با جوامع میزبان میپردازند. اقدامات گسترش تاب آوری و راه حلها حول ۵ محور اساسی مداخله تصریح شده اند: (۱) دسترسی به حمایت (چارچوب حقوقی و سیاستگذاری)، (۲) دسترسی به خدمات اساسی، (۳) توانمندسازی جوانان از طریق آموزش عمومی، آموزش مهارتها و حمایت از معیشت، (۴) حمایت از راه حلها پایدار و (۵) مدافعه گری^۴، هماهنگی و شراکت.

با توجه به وضعیت رو به وخامت امنیتی و بشردوستانه، اقدامات گسترش تاب آوری و راه حلها داخل افغانستان معطوف به کمک به آسیب پذیرترین آوارگان داخلی، بازگشت کنندگان و جوامع میزبان تدوین میشوند. این اقدامات به شکل مجموعه انعطاف پذیر اقدامات فوری متمرکز بر خانواده های آسیب پذیر و جوامع آواره در مناطقی که دسترسی بشردوستانه ممکن است، طراحی شده اند و مداخلات شامل کمکهای نقدی و غیرنقدی، ارجاع به تأمین کنندگان خدمات، پرداخت نقدی برای کار و طرحهای تأثیرات سریع هستند.

این مداخلات بشردوستانه توسط ۲ مجموعه اقدامات طولانی مدت راه حل محور تکمیل میگردند: (۱) مداخلات معیشتی هدفمند و (۲) طرحهای آزمایشی و منطقه محور به منظور تقویت راه حلها پایدار برای آوارگان داخلی طولانی مدت و همچنین جوامع بازگشت کننده.

کمیساریا به حمایت از پناهندگانی که متقاضی بازگشت داوطلبانه به افغانستان هستند ادامه میدهد. در این راستا، افزایش پرداخت مالی برای بازگشت داوطلبانه به تقویت سازوکارهای تاب آوری بازگشت کنندگان برای دوره ابتدایی پس از بازگشت آنان در نظر گرفته شده است. همچنین، کمیساریا نقش وسیعتری در تسهیل امور از طریق درخواست توجه بیشتر بین المللی و حمایت از افغانستان و کشورهای همسایه میزبان پناهندگان به منظور تضمین تشریک مساعی عادلانه و حل عوامل ریشه ای آوارگی در جهت پیشبرد راه حلها با بازگشت داوطلبانه همراه با ادغام مجدد درازمدت به عنوان گزینه ارجح ایفا خواهد نمود.

اقدامات گسترش تاب آوری و راه حلها موجود در این برنامه منطقه ای بازه زمانی ژوئیه ۲۰۱۶ تا دسامبر ۲۰۱۷ (۱۱ تیر ۱۳۹۵ الی ۱۰ دی ۱۳۹۶) را پوشش میدهند و منابع مالی مورد نیاز برای اجرای این فعالیتها مجموعاً ۴۶۸,۱۲۶,۰۶۷ دلار آمریکا میباشد.

توانمندسازی جوانان

هم در جمهوری اسلامی ایران و هم در جمهوری اسلامی پاکستان اکثریت جمعیت پناهنده از نسل دوم و سوم میباشند. در پاکستان، ۷۴ درصد پناهندگان زیر سن ۲۴ سال هستند. با توجه به آمار و ارقام مربوط به جمعیت پناهندگان افغان، توانمندسازی جوانان محور اصلی اقدامات گسترش تاب آوری و راه حلها است.

توانمندسازی جوانان از طریق آموزش عمومی، آموزش مهارتها و حمایت از معیشتها امری است خطیر در افزایش تاب آوری. این مداخلات همچنین به تقویت انسجام اجتماعی میان پناهندگان افغان و جوامع میزبان آنها از طریق سرمایه گذاری در نظامهای محلی منجر گشته و به توسعه اقتصادی دو جمهوری اسلامی ایران و پاکستان کمک مینمایند. آموزش و برخورداری از معیشت مخاطره به حاشیه رانده شدن جوانان پناهنده و بکارگیری راهبردهای منفی تاب آوری توسط آنان را نیز کاهش میدهند.

انتظار میرود که این اقدامات مسیر را به سمت راه حلهاى درازمدت از طریق امیدوارسازی جوانان افغان، کمک به آنان در ساختن آینده خود و توانمندسازی آنان در جهت کمک به بازسازی افغانستان در شرایطی که بازگشت ممکن گردد هموار سازند.

علاوه بر این، کمیساریا به عنوان بخشی از رویکرد خود در برابر افراد دارای نیازهای ویژه در افغانستان به آسیب پذیرترین کودکان و جوانان در میان آوارگان داخلی، بازگشت کنندگان و جوامع میزبان حمایتهای نقدی را در جهت تسهیل برخورداری آنان از آموزش ارائه مینماید.

پارلمان پاکستان بر تعهد کشور نسبت به تحقق اهداف پایدار توسعه مخصوصا هدف شماره ۴ (تضمین آموزش فراگیر و کیفی برای همه و ارتقای یادگیری مادام العمر) صحنه گذاشته و فرصت ارزشمندی را برای همکاری کمیساریا و دولت در جهت توانمندسازی جوانان از طریق آموزش ایجاد کرده است. کمیساریا با مقامات مسئول مرکزی و استانی و همچنین یونسکو و یونیسف که آژانسهای اصلی کار در زمینه هدف ۴ فوق الذکر میباشند همکاری تنگاتنگی خواهد داشت و از دولت پاکستان در جهت جاری سازی نیازهای جوانان و کودکان پناهنده در برنامه های جدید بخش آموزش و فرایندها و برنامه ریزی ملی توسعه حمایت خواهد نمود. کمیساریا همچنین به شکلی فعال با سازوکار جهانی آموزش که قرار است در سال جاری راه اندازی گردد همکاری مینماید.

جمهوری اسلامی ایران تأکید زیادی بر تضمین آموزش پناهندگان داشته است. نرخ باسوادی میان پناهندگان افغان از ۶ درصد در ۱۹۷۹ (۱۳۵۸) به ۶۰ درصد در ۲۰۱۳ (۱۳۹۲) افزایش پیدا کرده است. به منظور حمایت از دولت جمهوری اسلامی ایران در استمرار این اولویت سیاستگذاری که هم اکنون به کودکان افغان فاقد مدارک هویتی نیز تسری یافته است، کمیساریا همکاری نزدیکی با وزارت آموزش و پرورش، یونیسف، یونسکو و سایر شرکا داشته تا با ساخت و نوسازی مدارس نرخ ثبت نام در مدارس افزایش یابد و میزان ترک تحصیل کاهش پیدا کند. در ماه مه ۲۰۱۶ (اردیبهشت ۱۳۹۵) متعاقب مدافعه گری مستمر، مقررات ثبت نام دانش آموزان اتباع خارجی در نظام آموزشی جمهوری اسلامی ایران مورد بازبینی قرار گرفتند که این امر خود به حذف کلیه شهریه های مختص پناهندگان (۷۰ الی ۹۰ دلار آمریکا برای هر دانش آموز) در نظام ابتدایی و متوسطه در سال آموزشی بعدی ۲۰۱۶-۲۰۱۷ که در سپتامبر آغاز میگردد (۱۳۹۵-۱۳۹۶ که در مهرماه آغاز میگردد) منجر شد. دانش آموزان پناهنده منبعی از مزایای برابر با دانش آموزان ایرانی در زمینه خدمات آموزشی و ثبت نام برخوردار میگرددند.

کمیسیاریا همچنین از دولت جمهوری اسلامی ایران و شرکا در راستای پیشبرد آموزش مهارتها مبتنی بر تقاضای بازار و فرصتهای معیشتی از جمله وامهای گردشگری حمایت مینماید. مجموعه ای از طرحهای کوچک اجرا شده توسط پناهندگان جوان نیز مورد حمایت قرار میگیرند.

اقدامات گسترش تاب آوری و راه حلها

پاکستان	افغانستان	ایران
<p>۱. برخورداری از حمایت: چارچوبهای حقوقی و سیاستگذاری</p> <p>۲. دسترسی به خدمات اساسی</p> <p>۳. توانمندسازی جوانان</p> <p>۴. راه حلهای پایدار</p> <p>۵. مدافعه گری، هماهنگی و شراکت</p>	<p>۱. تسهیل بازگشت داوطلبانه</p> <p>۲. حمایت از افراد دارای نیازهای ویژه</p> <p>۳. طرحهای جامعه محور</p> <p>بشردوستانه دارای اثرات سریع</p> <p>۴. حمایت هدفمند از معیشت</p> <p>۵. راه حلهای منطقه محور برای بازگشت کنندگان و آوارگان داخلی طولانی مدت</p>	<p>۱. برخورداری از حمایت: چارچوبهای حقوقی و سیاستگذاری</p> <p>۲. دسترسی به خدمات اساسی</p> <p>۳. توانمندسازی جوانان</p> <p>۴. راه حلهای پایدار</p> <p>۵. مدافعه گری، هماهنگی و شراکت</p>

منابع مورد نیاز				
جمع کل	۲۰۱۷*	نیازهای اضافی ۲۰۱۶	بودجه تصویب شده توسط کمیته مدیریت ژوئیه الی دسامبر ۲۰۱۶	
۲۰۱۶-۲۰۱۷				
۱۵۸,۶۷۴,۰۸۰	۱۰۶,۸۷۰,۴۱۰		۵۱,۸۰۳,۶۷۰	جمهوری اسلامی افغانستان
۱۳۶,۲۶۳,۲۳۴	۹۵,۵۲۶,۹۶۳	۶,۱۰۲,۱۳۷	۳۴,۶۳۴,۱۳۴	جمهوری اسلامی ایران
۱۷۳,۱۸۸,۷۵۳	۱۱۸,۹۷۷,۳۳۷		۵۴,۲۱۱,۴۱۶	جمهوری اسلامی پاکستان
۴۶۸,۱۲۶,۰۶۷	۳۲۱,۳۷۴,۷۱۰	۶,۱۰۲,۱۳۷	۱۴۰,۶۴۹,۲۲۰	جمع کل

توجه: کلیه مبالغ در جدول فوق به دلار آمریکا هستند.

* منوط به تصویب شصت و هفتمین نشست کمیته مدیریت کمیساریا

جمهوری اسلامی افغانستان

جمعیت هدف: ۱/۵ میلیون بازگشت کننده و آواره داخلی

مبلغ مورد نیاز: ۱۵۸,۶۷۴,۰۸۰ دلار آمریکا

جمع کل	*۲۰۱۷	بودجه مورد تصویب کمیته مدیریت ۲۰۱۶	
۸۱,۳۸۵,۷۸۲	۶۶,۴۸۵,۷۶۷	۱۴,۹۰۰,۰۱۵	۱. تسهیل بازگشت داوطلبانه
۲۸,۷۹۴,۵۰۲	۱۷,۸۶۶,۵۵۸	۱۰,۹۲۷,۹۴۴	۲. حمایت از افراد دارای نیازهای ویژه
۲۵,۹۴۷,۳۹۲	۶,۳۰۳,۳۲۵	۱۹,۶۴۴,۰۶۷	۳. پروژه های جامعه محور دارای اثرات سریع
۱۲,۳۸۲,۳۷۵	۱۰,۱۱۰,۹۸۷	۲,۲۷۱,۳۸۸	۴. حمایت هدفمند از معیشتها
۱۰,۱۶۴,۰۲۹	۶,۱۰۳,۷۷۳	۴,۰۶۰,۲۵۶	۵. طرح آزمایشی منطقه محور برای ادغام محلی آوارگان داخلی
۱۵۸,۶۷۴,۰۸۰	۱۰۶,۸۷۰,۴۱۰	۵۱,۸۰۳,۶۷۰	جمع کل

کلیه مبالغ در جدول فوق به دلار آمریکا میباشند.

* منوط به تصویب شصت و هفتمین نشست کمیته مدیریت کمیساریا

سال ۲۰۱۵ (۱۳۹۴) یکی از بدترین سالهای آوارگی ناشی از درگیری در جمهوری اسلامی افغانستان بود که طی آن بیش از ۴۰۰ هزار نفر در طی سال به علت درگیریهای تجدید شده در تعداد فزاینده ای از استانها به عنوان آواره شناسایی شدند. این عدد یکی از بالاترین آمارها از سال ۲۰۰۱ (۱۳۸۰) بوده و نشانگر ۹۶ درصد افزایش در طی ۲۰۱۴ (۱۳۹۳) میباشد. در سال ۲۰۱۶ (۱۳۹۵) تا میانه ماه مه (اواخر اردیبهشت)، حدود ۱۳۴ هزار آواره داخلی شناسایی شدند^۵ و به نظر میاید که آوارگی احتمالا مشابه با سال پیشین است. تعداد کل افراد آواره در افغانستان هم اکنون حدود ۱/۲ میلیون تخمین زده میشود که شامل جمعیتهای دچار آوارگی درازمدت است. میزان مرگ و میر و مصدومیت افراد غیرنظامی هم اکنون به بالاترین میزان رسیده است و کلیه طرفین درگیری مرتکب موارد نقض شده اند. ظهور گروههای جدید از جمله گروههای جدید مرتبط با داعش در بخش شرقی کشور و حضور روبه گسترش گروههای مرتبط با نهضت اسلامی ازبکستان در شمال و شمال شرق نیز باعث پیچیده تر شدن درگیریها و آشوبهای فزاینده شده اند.

° لطفاً ر.ک به www.humanitarianresponse.info/en/operations/afghanistan/idps.

وخامت وضعیت امنیتی در اکثر مناطق افغانستان توأم با مشکلات چشمگیر اقتصاد کلان و نبود معیشت‌های پایدار باعث افزایش آوارگی ثانویه و بحران وسیع در تردد شده اند. در نتیجه بخش گسترده ای از جمعیت افغان در پی حفاظت از خود در برابر خشونت و یافتن آینده ای بهتر برای خود و کودکان خود دست به جابجایی میزنند. بازگشت کنندگان اخیر که اغلب دارای سازوکارهای محدود تاب آوری پس از غیبت‌های طولانی بوده نیز با مشکلات مشابه مواجه اند.

بسیاری از افرادی که به مدت طولانی آواره داخلی بوده اند اسکانهای محلی در مناطق جابجایی را راه حل مناسبتری میدانند چرا که بازگشت به مناطق موطن بعید به نظر میاید. برخی از مقامات مسئول استانی مشغول بررسی ابتکارات عمل اسکان محلی از جمله تخصیص زمین و یا استقرار مجدد در محدوده های شهرداری یا منطقه ای هستند و از جامعه بین المللی درخواست حمایت در حوزه هایی همچون سرپناه و معیشت میباشند. آوارگان داخلی نیز بیش از پیش تمایل به مناطق شهری یا نیمه شهری داشته و اغلب در وضعیت شبیه حلبی آباد مستقر میشوند.

در حال حاضر، ۲۰ درصد از ورودیها به منطقه مدیریتانه اتباع افغانستان هستند. در حالی که میزان اذعان درخواستهای پناهندگی توسط افغانه بنا به کشور پناهجویی متغیر میباشند، برخی کشورهای اروپایی و دولت افغانستان مشغول مذاکره دوجانبه در خصوص برنامه های بازگشت افراد غیر نیازمند به حمایت بین المللی هستند.

عدم امنیت فعلی و فقدان مزایای ناشی از صلح و ثبات (از جمله فرصتهای افزوده معیشت، اصلاحات سیاستگذاری و قوانین و دسترسی بیشتر و کیفیت خدمات اساسی در مناطق شهری و روستایی) هر دو به میزان یکسان و راه حلهای پایدار برای افغانه بازگشت کننده از کشورهای همسایه و افراد بازگشت کننده از مناطق دورتر تأثیر میگذارند.

افزایش چشمگیر جابجایی داخلی و نیازهای بشردوستانه متعاقب آن باعث ترغیب تیم کشوری بشردوستانه و سمنهای ملی و بین المللی در تعدیل برنامه ها و مداخلات شده است. ابتکارات عمل زیر مطابق با بررسی نیازهای بشردوستانه افغانستان در سال ۲۰۱۶ (۱۳۹۵) و برنامه پاسخ بشردوستانه و همچنین درخواست جهانی کمیساریا میباشند.

۱. تسهیل بازگشت داوطلبانه

کمیساریا در راستای راه حلهای راهبردی و در جهت حمایت از راهبرد جامع ملی بازگشت داوطلبانه و ادغام مجدد به تسهیل بازگشت داوطلبانه پناهندگان افغانستان مطابق با اصول جا افتاده حمایت و پشتیبانی و حتی المقدور ادغام مجدد پایدار بازگشت کنندگان ادامه میدهد. کمیساریا مبلغ پرداختی برای بازگشت داوطلبانه و ادغام مجدد را به منظور تسهیل مرحله اول ادغام مجدد در شرایط کاهش حضور نهادهای بشردوستانه و سرمایه گذاریهای متعاقب توسعه ای افزایش میدهد.

پایش بازگشت کنندگان توسط کمیساریا عملاً عدم کفایت پرداخت مالی برای ادغام مجدد را در زمینه پوشش نیازهای اساسی تشکیل مجدد خانواده ها در موطن و یا مقاصد انتخاب شده، مشخص نموده است. براساس آخرین پیمایش بازگشت کنندگان، مبلغ پرداختی فعلی فقط برای پوشش هزینه سفر و نیازهای اساسی مانند غذا و خریدهای اولیه خانوار برای حداکثر سه ماه بعد از ورود کافی است. این مبلغ براساس آخرین پیمایش بازار و پایش بازگشت کنندگان از سقف فعلی ۲۰۰ دلار آمریکا برای هر فرد به ۴۰۰ افزایش یافته تا نیازهای آنان را برای شش ماه پوشش دهد. هدف از این افزایش تحقق موارد زیر است:

- حمایت از بازگشت داوطلبانه و کمک به استقرار بازگشت کنندگان از طریق تقویت سازوکارهای تاب آوری آنان در جهت تسهیل ادغام مجدد،
- کاهش حرکت‌های اخیر به سمت اروپا و نقاط دیگر و تسهیل آزادی بیشتر انتخاب میان بازگشت کنندگان به منظور اولویت دادن به نیازهای ادغام مجدد و افزایش توانایی آنها برای سرمایه گذاری در راهبردهای معیشتی خانوارها. پرداخت مالی افزایش یافته طوری در نظر گرفته شده است تا باعث ایجاد عوامل نادرست جذب به خارج از افغانستان نگردد.

۲. حمایت از افراد دارای نیازهای ویژه

پاسخ به وضعیت افزوده جابجایی مستلزم گسترده تر کردن مداخلات از سوی کمیساریا در جهت برآورده سازی نیازهای فوری گروه‌های مختلف افراد حرکت کننده از جمله افراد زیر میباشد: بازگشت کنندگان، افرادی که جدیداً تحت تأثیر درگیری آواره گشته اند، آوارگان درازمدت، افرادی که قادر یا مایل به بازگشت نیستند و یا بازگشت کنندگانی که به علت عدم امنیت یا نبود دسترسی به خدمات یا معیشتها دچار آوارگی ثانویه شده اند. بازگشت کنندگان و علی الخصوص نسل دوم و سوم پناهندگان سابق دارای سازوکارهای محدود تاب آوری بوده و با موانع قابل ملاحظه ای در ادغام مجدد پایدار در مناطق موطن و یا در اسکانهای منتخب مواجه میباشند. بر همین منوال، خانواده های آسیب پذیر که برای سالیان طولانی در داخل آواره شده اند و در نتیجه امکانات تاب آوری خود را کاملاً مصرف کرده اند اغلب در شکافهای چارچوبهای کمکهای بشردوستانه و توسعه گرفتار میگردند.

کمیساریا در پاسخ به این مسئله، رویکرد **افراد دارای نیازهای ویژه** را که شبکه شدیداً مورد نیاز ایمنی اجتماعی را برای بازگشت کنندگان بسیار آسیب پذیر و افراد آواره و خانواده آنها ارائه مینماید، بیشتر ارتقا میبخشد. حمایت کمیساریا ترکیبی از موارد ارجاع به سایر تأمین کنندگان خدمات و ترکیبی از کمکهای نقدی و غیرنقدی ارائه شده به افرادی که از نظر کمیساریا با توجه به وضعیت خاص افغانستان آسیب پذیر میباشند (مانند زنان سرپرست خانوار، کودکان سرپرست خانوار، افراد مسن فاقد حمایت، افراد دارای معلولیت و سایر افراد در معرض خطر) است. این حمایت میتواند به شکل حمایت نقدی فوری برای هزینه های ضروری پزشکی و یا هزینه های حقوقی (به عنوان نمونه، برای کسب مدارک هویتی) و تخصیصات محدود نقدی یا غیرنقدی برای شروع کسب و کار خرد و حمایت از تاب آوری خانواده (به ویژه برای زنان سرپرست خانوار، خانواده های دارای سرپرست دچار معلولیت یا خانواده های دارای میزان بالای وابستگی و یا یک یا بیش از یک آسیب پذیری فردی) باشد.

کمیساریا با توجه به ظرفیت خود در ایفای نقش رهبری در خوشه سرپناه اضطراری و اقلام غیرغذایی همچنین کمکهای تک موردی به خانواده هایی که جدیداً به خاطر درگیری آواره شده اند با هماهنگی سایر کنشگران بشردوستانه تأمین مینماید. افراد دارای نیازهای ویژه از طریق فرایند ارزشیابی میان سازمانی داخل مجموعه سازمان ملل متحد شناسایی شده و به آنها کمکهای نقدی ارائه میگردد و برای خدمات و حمایت‌های اضافی به شبکه افراد دارای نیازهای ویژه ارجاع میگردند.

۳. طرح‌های جامعه محور دارای اثرات سریع (کوتاه مدت "راه‌های موقت")

در فضایی که مملو از جابجایی اجباری فزاینده و نیازهای بشردوستانه رو به گسترش و دورنمای محدود برای بازگشت فوری است، رویکرد "راه‌های موقت" ضروری‌ترین نیازهای جوامع آواره را برآورده مینماید. این رویکرد به ارتقای انسجام و همزیستی مسالمت آمیز در جوامع مخلوط کمک مینماید و شکاف با رویکردهای درازمدت تر توسعه را پر میکند.

کمیساریا ۳ مجموعه مختص جامعه را برای مداخلات پروژه های کوچک که از طریق شراکتها و نظام پایش ارتقا یافته حمایتی

موجود در سال جاری مورد هدف قرار میدهد:

- **جوامعی که به مدت طولانی آواره داخلی هستند (و جوامع مخلوط از جمله بازگشت کنندگان جابجا شده به شکل ثانوی و افراد فقیر شهری):** این جمعیتها اغلب در منازلی که مال خود نیستند به صورت غیررسمی و به حاشیه رانده شده مستقر بوده و در دسترسی به مدارس، درمانگاهها، سرپناه مناسب و معیشت دچار مشکل میباشند. مداخلاتی با هدف حل مشکلات ناشی از کمبود منابع، همزیستی مسالمت آمیز و خدمات اساسی برای آغاز معیشت اجرا خواهند شد.
- **جوامع آوارگان داخلی بازگشت کننده:** با توجه به آنکه مناطق شهری و حومه شهری بیش از پیش در درگیریها مورد هدف قرار میگیرند، کمیساریا نیازهای روزافزون را برای بازسازی سریع زیرساختهای تخریب شده در درگیری (پلهای کوچک، جاده ها، مدارس، درمانگاهها) میان جوامعی که دارای اشکال نسبتا سریع فرار / بازگشت بوده به منظور تسهیل ادغام مجدد فوری آوارگان داخلی بازگشت کننده مورد توجه قرار میدهد. هدف برنامه ها بازسازی سریع زیرساختهای خسارت دیده در جوامع به هم ریخته و تزریق سریع نقدینگی در اقتصادهای محلی از طریق پرداختهای نقدی برای کار مییابد.
- **جوامع پناهندگان بازگشت کننده:** کمیساریا به هدفگیری جوامع دارای بازگشت بالا در مناطقی که خود و یا شرکای اجرایی آن به آنها دسترسی دارند ادامه میدهد. پروژه ها به منظور تسهیل راه‌های پایدار شامل مداخلات پرداخت نقدی برای سرپناه و پروژه های کوچک پرداخت نقدی برای کار از جمله ساختن کانال، ترمیم جاده و بازسازی آبرسانی میباشند. این اقدامات شامل پرداخت نقدی فوری به بازگشت کنندگان در راستای تسهیل سرمایه گذاری بر نیازهای ادغام مجدد خانوار و همچنین کمک به افزایش ظرفیت جذب بازگشت کنندگان در جوامع محلی هستند. باید توجه داشت که بازگشت کنندگان پناهنده و بازگشت کنندگانی که اصالتا از جمعیتهای فاقد مدرک در جمهوریهای اسلامی ایران و پاکستان هستند در کنار یکدیگر در مناطق دارای بازگشت بالا به سر میبرند.

کمیساریا مقداری تنوع را در **انواع پروژه های** که باید اجرا گردند براساس تفاوتهای محلی و منطقه ای، ظرفیت شرکا و سیمای متفاوت جوامع هدف در نظر میگیرد. با این وجود، همه پروژه ها بخشی را برای **مشارکت و بسیج جامعه** شامل موارد مربوط به زنان در شناسایی نیازها و راه‌های برنامه در نظر میگیرند. پروژه ها به دو دسته گسترده تقسیم میشود:

- **ساختن / بازسازی زیرساختهای جوامع:** پروژه ها شامل ساختن کلاسهای اضافی، ساختن مراکز اجتماعی و زمینهای بازی و بازسازی آبرسانی میباشند. در صورت بازگشت فوری آوارگان داخلی، هدف پروژه ها ترمیم / بازسازی زیرساخت تخریب شده در درگیری از جمله ترمیم کانالهای آبیاری یا جاده های تخریب شده و یا ابتکارات عمل در پرداخت نقدی در ازای کار به منظور حمایت از بازسازی خانه های متعلق به افراد دارای نیازهای ویژه و موارد غیره میباشد. مداخلات بر مبنای ساده پرداخت نقدی برای کار با هدف اضافی افزایش قدرت خرید در سطح خانوار و توان سرمایه گذاری فردی اجرا میگردند. علاوه بر این، جوامع باید مقداری از نیروی کار یا مواد مورد نیاز در حمایت از اینگونه مداخلات را تأمین نمایند.
 - **مداخلات جامعه محور شروع معیشت:** فعالیتهای بالقوه ای با همفکری جوامع شناسایی میگردند که میتوانند به عنوان نمونه شامل موارد زیر باشند: پروژه های ساده دامپروری، باغهای آشپزخانه و یا اجتماعی (بنا به موجودیت زمین)، ترمیم یا تأسیس بازارهای اجتماعی، مراکز پرورش شیلات یا طرحهای لحاف دوزی (در جهت حمایت از مداخلات مخصوص زمستان) و خرید اقلام کوچک تولید برق اجتماعی (خورشیدی، ژنراتورها).
- پایش حمایتی ارتقا یافته ابزار اصلی شناسایی نیازها میباشد. علاوه بر این، کمیساریا تصمیم دارد تا منابع مالی را در صورت مقتضی بر مبنای گردشی به منظور تضمین برآورده ساختن نیازها به شکلی زمانمند برنامه ریزی نماید و طرحها از طریق پایش حمایتی در سطح جامعه مورد حمایت واقع میگردند.

۴. مداخلات هدفمند معیشتی

بیکاری در افغانستان بیش از ۴۰ درصد بوده و طبق رتبه بندی برنامه عمران سازمان ملل متحد از میان ۱۸۸ کشور در گزارش توسعه انسانی ۲۰۱۵ (۱۳۹۴) جایگاه ۱۷۱ را دارد. این کشور با ظرفیت بسیار محدود جذب اقتصادی مواجه است و عدم امنیت، فرار سرمایه ها، گسستگی و منطقه ای بودن منابع طبیعی کشور در کنار افزایش فعالیتهای غیرقانونی اقتصادی وضعیت را دشوارتر نموده اند. پس از خروج نیروهای کمکی امنیتی بین المللی، بیش از ۲۰۰ هزار نفر اشتغال خود را از دست داده اند چرا که آنان مستقیم یا غیرمستقیم مشغول به حمایت از نیروهای خارجی بودند.

موجودیت معیشتی پایدار یکی از عوامل عمده تصمیم گیری در ارتباط با بازگشت داوطلبانه میباشد. پناهندگان افغان در کشورهای همسایه عدم توانایی خود را در یافتن اشتغال منطبق با مهارتهای خود به عنوان مانع اصلی بازگشت عنوان مینمایند. پایش بازگشت کمیساریا همچنین شددبا مؤید آن است که نبود فرصتهای معیشتی عامل اصلی مانع ادغام مجدد پایدار است.

بنا به چارچوب توسعه ملی افغانستان در سال ۲۰۱۶ (۱۳۹۵)، دولت تخمین میزند که بیش از ۴۰۰ هزار نفر هر سال وارد نیروی کار میگردند و لذا تولید فرصتهای شغلی را از طریق ارتقای اقدامات اجتماعی و رشد اولویت سازی کرده است. به طور خاص، چارچوب فوق الذکر بر اهمیت سرمایه گذاری بر افراد در جهت افزایش بهره وری کار تأکید دارد: "دولت در آموزش حرفه ای، مهندسی، گسترش مهارتهای مدیریتی، نیازهای خدمات صنعتی و اصلاحات سرمایه گذاری خواهد نمود تا بازارهای کار افغانستان را برای پاسخ به نیازهای جدید انعطاف پذیرتر نماید". علاوه بر این، راهبرد ملی جوانان به نیاز به توانمندسازی

جوانان اشاره مینماید: "مزیت این جمعیت فقط در صورتی که آنها دارای اشتغال بهره ور و آموزش مناسب به منظور تضمین بازگشت بالا در ازای کار خود باشند نتیجه بخش خواهد بود".

علاوه بر این، پژوهشهای انجام یافته میان افراد آواره در جمهوری اسلامی افغانستان و منطقه مؤید آن بوده که فقدان معیشت مانع اصلی ادغام و ادغام مجدد پناهندگان، بازگشت کنندگان و آوارگان داخلی میباشد. براساس مطالعه انجام یافته توسط بانک جهانی و کمیساریا در سال ۲۰۱۱ (۱۳۹۰)؛ آوارگان داخلی دارای فرصتهای محدود درآمدزایی بوده که این امر خود ناشی از میزان بالای بیسوادی، تجربه کاری محدود خارج از بخش کشاورزی و نبود شبکه های اجتماعی میباشد. سازوکارهای محدود تاب آوری بازگشت کنندگان در کنار نداشتن اشتغال، نداشتن منزل و عدم امنیت غذایی فزاینده مخصوصا در مناطق شهری در گزارش سال ۲۰۱۴ (۱۳۹۵) افراد نیازمند و شورای دانمارکی پناهندگان تصریح شده اند.^۶

بنابراین، باید رویکرد کمک محور را به رویکردی کل نگر به منظور ادغام آوارگان اجباری در مناسبات اجتماعی و اقتصادی تغییر داد. به منظور نیل به راه حلهای پایدار، تسهیل و ارتقای راهبردهای معیشتی آوارگان داخلی و بازگشت کنندگان محور اصلی گسترش خودتکایی و تاب آوری آنان است.

اثر جابجایی اجباری بر رفاه اقتصادی از جمله به حاشیه رانده شدن در اقتصاد رسمی و اتکای افزوده بر فعالیتهای غیررسمی یا غیرقانونی اغلب به تقویت راهبردهای منفی تاب آوری به اشکال مختلف بهره کشی و انکار حقوق اساسی منجر میگردد و باعث اتخاذ راهبردهای چشمگیر و اغلب خطرناک جابجایی خانوارها به منظور بقا میشود.

معکوس سازی روند موجود روزافزون بیکاری مستلزم مداخلات معیشتی دقیق طراحی شده و شناسایی نقاط ورود به ادغام بازار کار برای بازگشت کنندگان و آوارگان داخلی با تمرکز خاص بر جوانان است. چنین فعالیتهایی شامل ارائه آموزش رسمی و غیررسمی حرفه ای بازارمحور، دسترسی به خدمات مالی و اعتباری و حمایت نوآورانه به شوراهای توسعه محلی و اصناف کاری محلی میباشد. کمیساریا به بازگشت کنندگان و آوارگان داخلی که در مناطق دارای نیروی بالقوه قابل ملاحظه اشتغال مانند مناطق شهری و حومه شهری و مخصوصا میان جمعیت رو به گسترش جوانان با تمرکز بر ۲ حوزه خاص مداخلات معیشتی توجه ویژه دارد:

- **ارتقای توسعه اقتصادی غیررسمی در مناطق شهری و حومه شهری:** کمیساریا با شراکت و یا همکاری تنگاتنگ با نهادهای توسعه و بخش خصوصی در جهت بهبود مهارتهای کارآفرینی و غیررسمی فنی، تسهیل دسترسی به وامها و اعتبارات به منظور آغاز کسب و کار و ارتقای دسترسی به بازارها فعالیت مینماید. این نهاد در جهت تضمین آنکه بازگشت کنندگان و آوارگان داخلی بخش لاینفکی از حکمرانی جامعه محلی باشند و لذا در تعیین اولویتهای محلی توسعه مشارکت نمایند از ادغام آوارگان داخلی، بازگشت کنندگان و جوامع میزبان در ساختارهای تصمیم گیری محلی از طریق آموزش، افزایش آگاهی و حمایت از شوراهای توسعه محلی حمایت خواهد نمود.
- **تقویت و گسترش پتانسیل و فرصتهای معیشتی میان مرزی:** کمیساریا با شراکت دفاتر آن در جمهوری اسلامی ایران و جمهوری اسلامی پاکستان از ابتکارات عمل اقتصادی میان مرزی در جهت شناسایی فرصتهای اشتغال در

^۶ World Bank/UNHCR (2011). *Research Study on IDPs in urban settings – Afghanistan*
^۷ Samuel Hall (2014). *A Study of Poverty, Food Security and Resilience in Afghan cities*, for DRC and PIN

افغانستان حمایت مینماید. این حمایت شامل پشتیبانی از گروههای خاص پناهنده بازگشت کننده در راستای ارتقای بنگاههای کوچک و متوسط از طریق اعطای وام و اعتبار و تنوع سازی درآمدهای خانوار انجام میگردد.

۵. راه حل‌های منطقه محور برای بازگشت کنندگان و آوارگان داخلی طولانی مدت

مطابق با توصیه های سیاستگذاری ملی آوارگان داخلی، برنامه های عمل استانی با پتانسیل اتخاذ رویکرد مشترک مابین دولت مرکزی، شهرداریها و جوامع در دست تدوین هستند. کمیساریا دست در دست با شرکای خود از رویکردهای محلی جامعه محور معطوف به ادغام درازمدت جوامع در آوارگی طولانی مدت و همچنین ادغام مجدد بازگشت کنندگان حمایت مینماید. کمیساریا در سطوح ملی و داخل کشوری با سایر آژانسهای سازمان ملل متحد در جهت اجرای چنین رویکردهایی همکاری تنگاتنگ داشته و مشارکت صمیمی جوامع در تدوین اولویتهای و طراحی برنامه را تضمین مینماید. این سازمان دربرگیری بازگشت کنندگان و آوارگان داخلی را در دستور کار توسعه از طریق چارچوب ملی توسعه افغانستان، برنامه های ملی اولویت و منشور شهروندی ترغیب مینماید.

کمیسیاریا بر مبنای آزمایشی از برخی پروژه هایی که مقامات مسئول محلی طی آنها متعهد به تخصیص زمین با امنیت قانونی آن به بازگشت کنندگان و آوارگان داخلی در شهرهای منتخب شده اند حمایت مینماید. ارائه حق برخورداری از زمین و سایر اشکال اذعان اشغال آن (مانند گواهیهای اشغال) مطابق با چارچوب فعلی حقوقی بررسی میگردد.

کمیسیاریا از شرکا در بسیج اجتماعی و اجرای پروژه ها به منظور تسهیل ادغام در اسکانهای فعلی و همچنین اسکانهای جایگزین درازمدت در زمینهای جدید اختصاص یافته از جمله حمایت از معیشتها، سرپناه، آب و بهداشت فاضلاب و آموزش حمایت مینماید. توجه خاص به توانمندسازی زنان و جوانان در کنار فراگیری آوارگان داخلی و بازگشت کنندگان در ساختارهای محلی از جمله شوراهای توسعه اجتماعی مبدول میگردد.

جمهوری اسلامی ایران

جمعیت هدف:	۹۵۱،۱۴۲ پناهنده افغان ^۸
مبلغ مورد نیاز:	۱۳۰،۱۶۱،۰۹۷ دلار آمریکا (بودجه کمیته مدیریت، ژوئیه ۲۰۱۶ الی دسامبر ۲۰۱۷) ۶،۱۰۲،۱۳۷ دلار آمریکا (نیازهای تکمیلی برای ۲۰۱۶)

جمع کل	۲۰۱۷*	نیازهای اضافی ۲۰۱۶	بودجه مورد تصویب کمیته مدیریت ۲۰۱۶	
۷,۹۰۷,۸۲۵	۶,۰۴۰,۵۳۶	۸۸۴,۱۶۵	۹۸۳,۱۲۴	برخورداری از حمایت: چارچوب حقوقی و سیاستگذاری
۷۸,۴۸۷,۰۷۹	۵۵,۳۷۴,۶۰۸	۳,۴۴۱,۳۳۷	۱۹,۶۷۱,۱۳۴	دسترسی به خدمات اساسی
۴۳,۷۳۰,۴۲۵	۳۰,۰۸۳,۴۳۷	۱,۶۷۷,۱۱۰	۱۱,۹۶۹,۸۷۸	توانمندسازی جوانان
۳,۸۹۱,۷۸۷	۲,۴۰۰,۴۶۶	۵۷,۹۰۵	۱,۴۳۳,۴۱۶	راه‌حلهای پایدار
۲,۲۴۶,۱۱۸	۱,۶۲۷,۹۱۶	۴۱,۶۲۰	۵۷۶,۵۸۲	مدافعه‌گری، هماهنگی و شراکت
۱۳۶,۲۶۳,۲۳۴	۹۵,۵۲۶,۹۶۳	۶,۱۰۲,۱۳۷	۳۴,۶۳۴,۱۳۴	جمع کل

کلیه مبالغ در جدول فوق به دلار آمریکا میباشند.

* منوط به تصویب شصت و هفتمین نشست کمیته مدیریت کمیساریا

جمهوری اسلامی ایران میزبان ۹۵۱،۱۴۲ پناهنده افغان دارای مدرک مطابق با آمار و ارقام منتشر شده توسط دولت در اواسط نوامبر ۲۰۱۵ (اواخر آبان ۱۳۹۴) میباشد. پناهندگان توسط دولت جمهوری اسلامی ایران ثبت نام شده و به آنان کارتهای شناسایی پناهندگی (آمایش) ارائه میگردند. حدود ۹۷ درصد این جمعیت در مناطق شهری به سر میبرند و ۳ درصد باقیمانده در ۲۰ مهمانشهر تحت مدیریت همتای اصلی دولتی کمیساریا یعنی اداره کل امور اتباع و مهاجرین خارجی وزارت کشور (اداره اتباع) اسکان دارند. کمیساریا به دارندگان کارت آمایش که همه آنها به آموزش ابتدایی و متوسطه در مدارس دولتی و همچنین خدمات اساسی درمانی دسترسی دارند کمک مینماید. این پناهندگان به صورت رسمی به اشتغال در حدود ۸۷

^۸ علاوه بر این، تخمین زده میشود که بین ۱/۵ الی ۲ میلیون افغانه فاقد مدرک نیز در جمهوری اسلامی ایران ساکن باشند.

دسته مختلف کاری دسترسی دارند اما به صورت غیررسمی در بسیاری دیگر از صنایع که رسماً دارای مجوز دولتی نیستند مشغول به کارند.

علاوه بر این، حدود ۶۲۰ هزار اتباع افغانستان که دارای گذرنامه آن کشور و روادید ایرانی هستند نیز در جمهوری اسلامی ایران حضور دارند. این دسته از افراد یا سابقاً کارت آمایش داشته و یا متقاضی طرح جایگزین اقامتی شدند و یا آنکه فاقد مدرک بوده و از طرح جامع منتظم سازی برخوردار شدند. روادید به آنها امکان دسترسی به خدماتی که برای پناهندگان موجود نمیشد (مانند گواهینامه رانندگی، تسهیلات دانشگاهی، فرصتهای گسترده تر شغلی و آزادی سفر به خارج از کشور) را ارائه مینماید.

براساس تخمینهای جمهوری اسلامی ایران، حدود ۱/۵ الی ۲ میلیون شهروند افغان فاقد مدرک نیز در کشور به سر میبرند که با حضور آنها به میزان زیادی مدارا میشود. متعاقب حکم مقام معظم رهبری در ماه مه ۲۰۱۵ (اردیبهشت ۱۳۹۴) مبنی بر آنکه کلیه کودکان حق دسترسی به آموزش در بخش دولتی را دارند، دولت ثبت نام تدریجی کودکان فاقد مدرک را نیز آغاز نموده است و حدود ۴۸ هزار نفر از آنان هم اکنون در مدارس ثبت نام کرده اند. اخیراً جمهوری اسلامی افغانستان و جمهوری اسلامی ایران با یکدیگر توافق نمودند تا وضعیت افغانه فاقد مدرک را منتظم ساخته و دولت جمهوری اسلامی ایران نیز برای ثبت نام تدریجی این جمعیت خاص در حال آماده شدن است.

براساس نتایج اخیر بررسی وضعیت افغانه در یونان که توسط کمیساریا انجام یافت، بخش قابل ملاحظه ای از آنها در جمهوری اسلامی ایران یا به عنوان پناهنده، یا با داشتن روادید ایرانی و یا بدون هیچگونه مدرک اقامت داشته اند. در حالی که تعداد این دسته از اتباع افغان در زمستان ۲۰۱۵ (زمستان ۱۳۹۳) رو به کاهش نمود، وضعیت همچنان از نظر کمیساریا نگران کننده است. آوارگی طولانی مدت پناهندگان افغان در جمهوری اسلامی ایران مجموعه متفاوتی از چالشها را ایجاد مینماید و امیدها و نیازهای این افراد اغلب ماهیتی پیچیده تر از شرایط سنتی بحرانیها دارند. به طور خاص، اکثر پناهندگان جوان افغانستانی در جمهوری اسلامی ایران نسل دوم یا سوم پناهندگان بوده و در مناطق شهری متولد شده و رشد یافته اند. برای این جوانان، ترسیم آینده خود در کشور افغانستان که شدیداً درگیر دشواریهای اقتصادی و درگیریهای متعدد است سخت میشود. با این وجود و علیرغم تلاشهای جمهوری اسلامی ایران در جهت پیشبرد دسترسی آنها به خدمات اساسی و معیشت، بسیاری از این افراد قادر به شکستن "سقف شیشه ای" برای برخورداری از وضعیت بهتر اقتصادی در کشور نیستند. دولت جمهوری اسلامی ایران همچنین در فکر چگونگی ثبت نام افراد بی مدرک و ارائه خدمات بیشتر به افغانه است.

کمیساریا از طریق اقدامات گسترش تاب آوری و راه حلها حمایتهای بیشتری به دولت جمهوری اسلامی ایران در ثبت افراد نیازمند حمایت و تضمین دسترسی بیشتر پناهندگان افغان ساکن در کشور به خدمات اساسی ارائه مینماید و در عین حال در جهت ایجاد راه حلها درازمدت برای این جمعیت پناهندگان طولانی مدت فعالیت مینماید.

۱. برخورداری از حمایت: چارچوب حقوقی و سیاستگذاری

ثبت نام افغانه فاقد مدرک و برخورداری از پناهندگی

دولت جمهوری اسلامی ایران تصمیم خود برای ثبت نام ۲ میلیون اتباع افغان فاقد مدرک ساکن در کشور را به صورت مرحله ای اعلام کرده است و در این زمینه از کمیساریا درخواست حمایت کرده و مباحثات و مذاکرات آن هم اکنون در حال پیگیری میباشند.

اکثر هزینه های این فرایند توسط دولت پرداخت خواهد شد و کمیساریا تلاشهای دولت را از طریق ظرفیت سازی دولت از جمله با برگزاری کارگاهها و دوره های آموزشی، اعزام کارکنان دوره دیده به استانها و مرزها، تسهیلات حمایتی در نقاط مرزی و کمک به خرید تجهیزات ثبت نام تکمیل مینماید. اطلاعات همچنین از طریق برنامه های مناسب اطلاع رسانی در اختیار جوامع افغان قرار خواهد گرفت.

علاوه بر این، فرایند فوق الذکر در طی زمان ظرفیت دولت را در ارزشیابی موارد پناهندگی هم در سطح فردی و هم گروهی بهبود خواهد داد که این خود امکان ایجاد نظام مدیریتی مرزی حساس به حمایت را در کشور ممکن ساخته و به تضمین ارائه مدرک به افراد و گروههای شناسایی شده توسط دولت و برخورداری آنان از کمک و حمایت در کشور می انجامد.

۲. دسترسی به خدمات اساسی

دسترسی مستمر به خدمات بهداشتی

برای اولین بار در سال ۲۰۱۵ (۱۳۹۴)، دولت مجوز برخورداری کلیه پناهندگان ثبت نام شده را از طرح بیمه همگانی خدمات درمانی صادر کرد. علاوه بر مزایای بهداشتی این طرح، بار مالی هزینه های پزشکی بر دوش بسیاری از پناهندگان که اغلب به ترک تحصیل آنها از مدارس، کار کودک و سایر آسیبهای اجتماعی منجر میشود نیز کاهش یافت.

کمیساریا به حمایت خود از دولت جمهوری اسلامی ایران در تدوین طرح بیمه خدمات درمانی همگانی جذابتر و جامعتر ادامه خواهد داد و تضمین مینماید که تعداد بیشتری از پناهندگان از آن برخوردار گردند. این طرح بهبود یافته شامل بستری در بیمارستان و سایر خدمات مشابه به آنچه شهروندان ایرانی از آن برخوردار هستند میباشد. کمیساریا با ارائه پشتیبانی از دولت حمایت خود را با هدف برخورداری همه پناهندگان از جمله افراد آسیب پذیر و پناهندگان مبتلا به بیماریهای خاص (تالاسمی، هموفیلی، نارسایی کلیوی، پیوند کلیه و ام اس) در برخورداری از بسته بیمه خدمات درمانی جامعتر و پوشش منطبق با بسته های بیمه درمانی مخصوص شهروندان کشور گسترش خواهد داد.

کمیساریا دسترسی به مراقبتهای بهداشتی اولیه کیفی را با همکاری وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی گسترش داده و همچنین دسترسی به مراقبتهای ارجاع به متخصص در سطوح ثانوی و ثالث و پیشگیری از اچ-آی-وی / ایدز و خدمات توانبخشی برای پناهندگان دارای معلولیت از طریق برنامه های توانبخشی مبتنی بر جامعه تضمین مینماید. با توجه به تعداد

وسیع کودکان و جوانان در کشور، این برنامه ها برای بهبود وضعیت بهداشتی نسلهای جوانتر مخصوصا زنان و دختران اهمیت دارند.

حمایت هدفمند برای افراد دارای نیازهای ویژه

کمیساریا و شرکای آن تضمین مینمایند که کلیه افراد دارای نیازهای ویژه و آنهایی که در معرض خطر هستند به شکلی بهتر شناسایی گردند که این امر شامل بهره گیری از اطلاعات مندرج در پایگاههای اطلاعاتی، برنامه های پوشش جوامع دور از دسترس و تحلیل روندها میباشد. گروههای چندمنظوره به روند یافتن راه حلها برای دغدغه های فوری خود کمک خواهند نمود. برخی حوزه های تمرکز به طور خاص شامل پیشگیری و پاسخ به خشونتهای مبتنی بر جنسیت، حمایت و توانمندسازی کودکان و جوانان و حمایت از معلولین، بیماران و سالمندان هستند.

کمیساریا از طریق بهبود برنامه های پوشش جوامع دور از دسترس پناهندگان دارای نیازهای ویژه را شناسایی نموده و آنان را به تأمین کنندگان خدمات اساسی از جمله بیمارستانها، مراکز توانبخشی، سازمانهای دولتی و سمنهای شریک در حوزه های بهداشت، آب و بهداشت فاضلاب، تغذیه، آموزش و حمایت از معیشت ارجاع میدهد. البته در صورت خدمات و یا در شرایط اضطراری، کمیساریا مستقیما به آسیب پذیرترین افراد از طریق پرداخت نقدی و یا اقلام اساسی امدادی کمک مینماید. کمیساریا در گذر زمان در جهت توانمندسازی سازمان بهزیستی کشور و همچنین سایر نهادهای دولتی در جهت اجرای تعداد بیشتری از این کارکردها فعالیت مینماید.

حمایت زیرساختی از مهمانشهرها

اگرچه مهمانشهرها فقط میزان حدود ۳ درصد از کل جمعیت پناهندگان در جمهوری اسلامی ایران هستند، اما بسیاری از ساکنین آنها از جمله آسیب پذیرترین افراد بوده که نیازمند مداخلات خاص برای مرتفع ساختن نیازهای آنان میباشند. با توجه به آنکه اکثر مهمانشهرها بیش از ۲۰ سال پیش احداث شده اند، سرپناها و سایر زیرساختها (آب، گاز، برق و فضاهای عمومی) نیاز مبرم به تعمیر یا بازسازی به منظور تضمین شرایط بهداشتی و ایمنی فیزیکی پناهندگان افغان و تأمین زندگی توأم با کرامت بیشتر در کشور دارند. کمیساریا سعی دارد تا تلاشهای دولت در این زمینه را تکمیل نماید. برخی از این پیشرفتهای همچنین حتی المقدور در جهت منافع جوامع میزبان ساکن در نزدیکی آنها نیز میباشند.

۳. توانمندسازی جوانان

حمایت از توانمندسازی جامعه

کمیساریا فعالیتهای جامعه محور خود را گسترش و تقویت مینماید و گفتگوی خود را با پناهندگان نیز ارتقا میبخشد. پناهندگان با برخورداری از حمایت کمیساریا طرحهایی را برای پاسخ دهی به برخی از مشکلات حمایتی که با آنها مواجه اند (به عنوان نمونه، کار کودک، ترک تحصیل از مدارس، حمایت از پناهندگان آسیب پذیر) تدوین و اجرا مینمایند. این پروژه های دارای تأثیر بالا جوامع پناهندگان را توانمند ساخته، پیوستگی اجتماعی را تقویت نموده، با هدف کاهش وابستگی آنان

به کمک‌های بشردوستانه بوده و انسجام اجتماعی را ارتقا میبخشد. کمیساریا هم اکنون مشغول تدوین مجموعه ای از ابزاری که این فعالیت را نظام مند ساخته میباشد.

دسترسی به آموزش ابتدایی و عالی

کمیسیاریا بر افزایش ثبت نام در مدارس و کاهش ترک تحصیل مخصوصا میان کودکانی که مدرسه ابتدایی را به اتمام رسانده اند تمرکز خواهد کرد. اقدامات انگیزشی و تلاشهای افزایش آگاهی متعددی معطوف به خانواده های افغان مخصوصا دختران خواهند بود چرا که برخی از افغانه استطاعت پرداخت هزینه های فرستادن کودکان خود را به مدارس نداشته و برخی دیگر بنا به آداب و رسوم سنتی خود تمایلی به فرستادن دختران خود به مدرسه را ندارند. کمیسیاریا همکاری تنگاتنگ نه تنها با وزارت آموزش و پرورش بلکه با یونیسف، یونسکو و سایر شرکا در این زمینه دارد.

کمیسیاریا کمک‌های خود را در جهت ساختن یا بازسازی مدارس در مناطق میزبان پناهندگان آسیب پذیر و جوامع میزبان افزایش خواهد داد که این به نوبه خود به تضمین دسترسی افغانه فاقد مدرک به آموزش رسمی متعاقب حکم مقام معظم رهبری در این زمینه می انجامد.

پس از بازبینی مقررات ثبت نام اتباع خارجی در جمهوری اسلامی ایران در ماه مه ۲۰۱۶ (اردیبهشت ۱۳۹۵)، شهریه های خاص پناهندگان (۷۰ الی ۹۰ دلار آمریکا برای هر دانش آموز) لغو خواهد شد و با پناهندگان در خصوص پرداخت به مدارس و سایر فعالیتهای درسی و خارج از درسی مطابق شهروندان کشور رفتار خواهد شد. کمیسیاریا در پی ترویج اجرای بخشنامه های لغو شهریه ها و کاهش سایر هزینه های مرتبط با آموزش و ارائه سایر خدمات از جمله بسته های آموزشی به منظور تضمین برخورداری پناهندگان از دسترسی به نهادهای آموزشی است. کمیسیاریا اجرای مقررات بازبینی شده را پیش خواهد نمود.

کمیسیاریا به مدافعه گری در خصوص افزایش فرصتها برای پناهندگان به منظور دسترسی به آموزش عالی / دانشگاهی هم در ارتباط با تسهیل موانع در فرایند پذیرش و هم کاهش شهریه ثبت نام و تحصیل آنها با دولت ادامه میدهد. کمیسیاریا همچنین افزایش فرصتهای بورس تحصیلی برای دانشجویان پناهنده را مورد بررسی قرار میدهد. این سازمان حمایت خود را از دوره های سوادآموزی برای نوجوانان و بزرگسالان افزایش داده و دوره های آموزشی به دانشجویان پناهنده را در جهت امکان تدریس سوادآموزی توسط آنها به جوامع ارائه مینماید.

خودتکایی و معیشت

کمیسیاریا دسترسی پناهندگان به فرصتهای شغلی را از طریق ارائه ابزار درآمدزایی، مهارتها و آموزش حرفه ای و همچنین اقدامات انگیزشی مبتنی بر نقدینگی و یا مبالغ پرداختی به پناهندگان برای ایجاد و گسترش کسب و کار (شامل کسب و کار خانگی) ارتقا میدهد. در این مداخلات همچنین تضمین میشود که جوامع میزبان مخصوصا آنهايي که آسیب پذیرند نیز در نظر گرفته میشوند.

کمیسیاریا ارتباطی مابین افغانه دارای مهارت در جمهوری اسلامی ایران و فرصتهای شغلی در افغانستان ایجاد مینماید. این سازمان همچنین دسترسی پناهندگان را به خدمات مالی از جمله وامهای گردش و اعتبارات خرد (گروههای خودکمک) تسهیل مینماید. علاوه بر این، کمیسیاریا مدافعه گری خود با دولت را در زمینه گسترش فرصتهای شغلی از جمله برنامه های

کارآموزی برای پناهندگان / دانشجویان با تمرکز خاص بر زنان و دختران تقویت مینماید. این رویکرد به طور خاص برای افراد بسیار ماهر و تحصیل کرده که میتوانند از سایر افراد نیازمند به مشاغل حمایت کنند اهمیت دارد.

۴. راه‌های پایدار

بازگشت داوطلبانه

کمیساریا به تسهیل بازگشت داوطلبانه پناهندگان به افغانستان تحت راه‌های راهبردی ادامه میدهد. علاوه بر تأمین اطلاعات در خصوص خدمات و دسترسی به مناطق بازگشت و حمایت از پردازش بازگشت کنندگان، کمیساریا پرداخت مالی برای ادغام مجدد و بازگشت داوطلبانه به بازگشت کنندگان را در مراکز خاص دریافت این نقدینگی در افغانستان تأمین مینماید.

در سال ۲۰۱۵ (۱۳۹۴)، ۲ هزار و ۸۴۶ پناهنده توسط دولت جمهوری اسلامی ایران و کمیساریا در خصوص بازگشت داوطلبانه به افغانستان مورد کمک قرار گرفتند. اکثر آنها در پی ادامه تحصیل در مقطع دانشگاهی در جمهوری اسلامی ایران بودند که برای این امر نیازمند به بازگشت و کسب گذرنامه برای ثبت نام در دانشگاهها میباشند.

اسکان مجدد و راههای حقوقی مهاجرت

ادامه افزایش فرصتهای اسکان مجدد برای پناهندگان دارای نیازهای ویژه ضروری است. کمیساریا توأمان به ایجاد شراکت و یافتن فرصتها به منظور تضمین اشتغال و تحصیل پناهندگان خارج از کشور میپردازد که این روند در تضمین وجود راههای قانونی دسترسی پناهندگان به فرصتهای بهتر در سایر نقاط دنیا و همچنین تشریک مساعی با جمهوری اسلامی ایران در خصوص پناهندگان افغان خطیر است.

۵. مدافعه گری، هماهنگی و شراکت

افزایش آگاهی و مدافعه گری

تورم بالا، دشواریهای اقتصادی و بیکاری روزافزون باعث کاهش مدارای جوامع میزبان نسبت به افغانه دارای و فاقد مدرک در این شرایط طولانی شده اند.

کمیساریا به ارتقای آگاهی، افزایش توجه عمومی به مسائل پناهندگان و بهبود همزیستی و تعامل مثبت بین پناهندگان و جامعه میزبان ادامه میدهد. کمیساریا همچنین از فعالیتهای ورزشی و اجتماعی و رویدادهای عمومی در جهت ارتقای همزیستی مسالمت آمیز حمایت نموده و تعاملات دوستانه مابین جامعه میزبان و افغانه در جمهوری اسلامی ایران را ترغیب مینماید. چنین فعالیتهایی درک متقابل را بهبود و برداشتهای منفی را امحا خواهد نمود.

کمیساریا گفتگوی خود با پناهندگان را مخصوصاً پناهندگان جوان ادامه داده و اطلاعات پیرامون سفرهای خطرناک به اروپا را میان جوامع پناهنده به منظور پیشگیری آنان از قربانی قاچاق انسان شدن توزیع مینماید. به منظور تضمین حمایت از

بهره‌کشی توسط قاچاقچیان فرصت طلب انسانها، کمیساریا به افزایش آگاهی پناهندگان از طریق ابزار متعدد اطلاع‌رسانی می‌پردازد. این موارد شامل برگزاری نشستهای اطلاع‌رسانی در رویدادهای عمومی، چاپ پوستر و توزیع بروشور، تبادل پیامهای هدفمند از طریق رسانه‌های اجتماعی و اعلانات در تارنمای کمیساریا هستند.

کمیسیاریا با **رسانه‌ها** در جهت تضمین مثبت قلمداد شدن پناهندگان و حمایت از آنان در جمهوری اسلامی ایران توسط دولت، جامعه مدنی و جوامع میزبان همکاری تنگاتنگی خواهد داشت که این امر عمدتاً از طریق نشان دادن اقدامات مثبت پناهندگان در جمهوری اسلامی ایران و تأکید بر کار کمیساریا، دولت و سایر شرکا در راستای تضمین برخورداری پناهندگان و جوامع میزبان از حمایت انجام می‌گردد. علاوه بر این، کمیساریا نشستهای توجیهی را برای **اصحاب رسانه‌ها** در راستای تقویت ارتباطات رسانه‌ای، افزایش آگاهی میان رسانه‌ها در خصوص دغدغه‌ها برای کمیساریا و تأمین پایه و اساسی برای از بین بردن تأثیرات موارد منفی منتشر شده در مطبوعات برگزار مینماید.

هماهنگی و شراکت

کمیسیاریا تلاشهای بهره‌گیری از شراکتها و تقویت هماهنگی برای اجرای موفق اقدامات گسترش‌تاب‌آوری و راه‌حلهای را در جمهوری اسلامی ایران از طریق گسترش‌ساز و کارهای هماهنگی راه‌حلهای راهبردی رهبری مینماید. این سازمان در سطح مدیریت ارشد خود به مدافعه‌گری در زمینه سیاستهای پیشرفته با دولت میزبان، ارتقای همکاری منطقه‌ای در خصوص اقدامات تاب‌آوری و راه‌حلهای تعامل راهبردی با کشورهای میزبان در بسیج منابع می‌پردازد. کمیساریا در عرصه عمل هماهنگی فنی بخشهای اصلی کمکهای بشردوستانه و دست‌اندرکاران را در زمینه حمایت، بهداشت، آموزش و معیشت و همچنین با دولت، آژانسهای سازمان ملل متحد و سمنهای ملی و بین‌المللی تسهیل و گسترش میدهد.

اداره اتباع همتای عملیاتی کمیساریا در دولت در زمینه اجرای اقدامات گسترش‌تاب‌آوری و راه‌حلهای باقی‌میمانده هماهنگی مرتب بین اداره اتباع و کمیساریا و همچنین گروههای چندمنظوره برای حوزه‌های اصلی مداخله در سطح فنی و مدافعه‌گری برای سیاستهای پیشرفته در سطح مدیریت ارشد ادامه خواهد یافت. کمیساریا با وزارتخانه‌های مربوطه منجمله وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی به همکاری ادامه میدهد.

کمیسیاریا و اداره اتباع به منظور تضمین برنامه‌ریزی نقدینگی چندمنظوره کارآمد برای پناهندگان سازوکار هماهنگی فراگیری را در جهت تسهیل یادگیری و تبادل، رویکرد هماهنگ میان کنشگران و اجتناب از موازی‌کاری **کمکهای نقدی چندبخشی** پیش خواهند برد. تردیدی نیست که نقدینگی در طیف وسیعی از بخشها استفاده میشود و خواهد شد. کمیساریا در حال حاضر مشغول هماهنگی با برنامه جهانی غذا در خصوص کمکهای غذایی برای پناهندگان در مهمانشهرها علاوه بر کمکهای نقدی خود کمیساریا در خصوص دسترسی به آموزش عالی، مراقبتهای بهداشتی، حمایت برای سرپناه، افراد دارای معلولیت، بازگشت داوطلبانه و اسکان مجدد میباشد. کمیساریا در حال حاضر درگیر بررسی روشهای بیشتر برای تنوع‌سازی **مداخلات مبتنی بر نقدینگی** خود، ارتقای تخصص خود و برنامه‌ریزی برای اجرای ارزشیابیها است.

در خصوص کنشگران بشردوستانه، کمیساریا به **ارتقا و گسترش هماهنگی فنی با شرکای کلیدی خود** (با آژانسهای سازمان ملل متحد و سمنهای ملی و بین‌المللی) از طریق کارگروههای بخشی در جهت ارتقای تبادل اطلاعات، اجتناب از موازی‌کاری و راهنمایی پایش کمکهای بشردوستانه می‌پردازد. در چارچوب راه‌حلهای راهبردی، کمیساریا با شرکای خود در

جهت کارآمدی، هدفمندی و کارایی مداخلات برای پیشبرد اقدامات مبتنی بر راه حل و تاب آوری در میان جوامع پناهندگان همکاری مینماید.

جمهوری اسلامی پاکستان

جمعیت هدف:	۱/۵ میلیون پناهنده افغان ثبت نام شده
مبلغ مورد نیاز:	۱۷۳,۱۸۸,۷۵۳ دلار آمریکا (بودجه کمیته مدیریت، ژوئیه ۲۰۱۶ الی دسامبر ۲۰۱۷)

جمع کل	*۲۰۱۷	بودجه مورد تصویب کمیته مدیریت ۲۰۱۶	
۱۴,۵۶۲,۵۸۶	۱۰,۱۴۷,۸۶۱	۴,۴۱۴,۷۲۵	۱. برخورداری از حمایت: چارچوب حقوقی و سیاستگذاری
۵۵,۳۲۹,۸۳۰	۳۵,۱۰۸,۴۳۲	۲۰,۲۲۱,۳۹۸	۲. دسترسی به خدمات اساسی
۶۰,۷۰۶,۹۴۶	۴۲,۹۰۸,۰۷۷	۱۷,۷۹۸,۸۶۸	۳. توانمندسازی جوانان
۳۳,۳۰۰,۳۸۰	۲۵,۰۴۸,۶۴۷	۸,۲۵۱,۷۳۳	۴. راه حل‌های پایدار
۹,۲۸۹,۰۱۲	۵,۷۶۴,۳۱۹	۳,۵۲۴,۶۹۲	۵. مدافعه گری، هماهنگی و شراکت
۱۷۳,۱۸۸,۷۵۳	۱۱۸,۹۷۷,۳۳۷	۵۴,۲۱۱,۴۱۶	جمع کل

کلیمه مبالغ در جدول فوق به دلار آمریکا میباشند.

* منوط به تصویب شصت و هفتمین نشست کمیته مدیریت کمیساریا

پس از گذشت حدود ۴ دهه از آوارگی طولانی، جمهوری اسلامی پاکستان همچنان میزبان بیش از ۱/۵ میلیون پناهنده افغان ثبت نام شده، دارندگان کارتهای پناهندگی، علاوه بر تقریباً یک میلیون اتباع افغان فاقد مدرک است. عواقب سیاسی، اجتماعی-اقتصادی، مالی و محیط زیستی مرتبط با حضور طولانی مدت پناهندگان باعث ایجاد حس خستگی از پناهندگی میان جوامع میزبان شده و بار بسیار سنگینی را بر نظامهای ارائه خدمات عمومی و همچنین چالشهای پیچیده امنیت داخلی شده اند.

با این وجود، راه حل‌های پایدار برای پناهندگان افغان با توجه به وضعیت امنیتی حاکم و ظرفیت محدود جذب در پاکستان که بر بازگشت داوطلبانه در مقیاس وسیع در آینده نزدیک اثرگذار است مبهم باقی مانده اند. نگرانی روزافزون آن است که توجه جامعه بین المللی به سمت بحرانهای پناهندگی و شرایط اضطراری جدید معطوف شده اند. پاکستان بر تعامل پایدار بین المللی در تشریک مساعی برای میزبانی پناهندگان افغان و یافتن راه حلها برای آنان تأکید داشته است. با توجه به این شرایط، عملیات کمیساریا در پاکستان در گلوگاه خطیر تلاشها برای پیشبرد رویکردها و راه حل‌های نوآور از طریق مداخلات مشترک

توسط کنشگران بشردوستانه و توسعه قرار دارد. این روند مستلزم تلاش در جهت فاصله گرفتن از وابستگی طولانی مدت بر کمکهای مستمر بشردوستانه ("مراقبت و نگهداری") توسط ارتقای انسجام اجتماعی و توانمندسازی، تاب آوری و ظرفیتهای بهره‌وری هم پناهندگان و هم جوامع میزبان با توسل به سرمایه‌گذاری‌های هدفمند بر نظامهای ملی خدمات عمومی (بهداشت، آموزش و حمایت اجتماعی) است.

در چارچوب کلی راه‌حلهای راهبردی عملیات کمیساریا در پاکستان همچنان تحت راهبرد آن سازمان برای آن کشور در بازه زمانی ۲۰۱۵ الی ۲۰۱۷ (۱۳۹۴ الی ۱۳۹۶) حول این ۳ محور اصلی ادامه دارد: (۱) راه‌حلهای، (۲) حمایت و کمک و (۳) شراکتها و همکاری. ابتکار عمل مناطق میزبان و متأثر از پناهندگان (رها) که محور اصلی اجرای راه‌حلهای راهبردی در پاکستان همچنان به عنوان سازوکار اصلی تشریک مساعی برای حفظ فضای موقت حمایتی، ارتقای انسجام اجتماعی و پیشبرد مقبولیت اجتماعی افغانه در پاکستان میباشد. این ابتکار عمل سازوکار اصلی ارائه خدمات در اجرای اقدامات گسترش تاب آوری و راه‌حلهای در پاکستان باقیمانده و با تلاشهای نیل به اهداف دستور کار ۲۰۳۰ (۱۴۰۹) توسعه پایدار و تعهد اصلی آن به "غفلت نکردن از هیچکس" از جمله پناهندگان و جوامع میزبان آن مرتبط است.

۱. برخورداری از حمایت: چارچوب حقوقی و سیاستگذاری

بازگشت داوطلبانه و ادغام مجدد پناهندگان افغان همچنان راه حل ارجح میباشد. اما دولت پاکستان اذعان داشته که وضعیت امنیتی حاکم در کنار نبود فرصتهای ادغام مجدد پایدار در افغانستان بر امکان بازگشت داوطلبانه چشمگیر در شرایط فعلی تأثیرگذار میباشد. در همین راستا، دولت پاکستان بر این باور است که وضعیت فعلی نمیتواند رهگشای پناهندگی طولانی مدت باشد و راه‌حلهای پایدار فقط از طریق برنامه ریزی جامع راهبردی که پناهندگان را توانمند ساخته و تاب آوری آنها را افزایش میدهد به دست می‌آیند.

در چنین شرایطی، کمیساریا به مدافعه‌گری برای تصویب پیش‌نویس دستورالعمل بازگشت داوطلبانه و مدیریت اتباع افغانستانی پس از ۲۰۱۵ (۱۳۹۴) از سوی دولت که هم‌اکنون در انتظار تصویب هیئت دولت فدرال میباشد ادامه خواهد داد. این پیش‌نویس دستورالعمل موارد زیر را پیشنهاد مینماید: (۱) تمدید اعتبار کارتهای هویت پناهندگان و توافق سه‌جانبه بازگشت داوطلبانه تا پایان سال ۲۰۱۷ (آذر ۱۳۹۶)، (۲) استمرار حمایت از افراد نیازمند، (۳) اجرای تمهیدات مدیریت موقت برای گروههای مختلف افراد که به پناهندگان افغان امکان کسب مدارک هویت / سفر افغانستان را با روایت پاکستانی در کنار مجوز کار / اقامت میدهند و (۴) تصویب قانون ملی پناهندگان.

کمیسیاریا فعالیتهای اصلی خود را از جمله تسهیل بازگشت داوطلبانه، ارائه معاضدت حقوقی، ثبت نام پناهجویان جدید و تعیین وضعیت پناهندگان و اسکان مجدد آسیب پذیرترین پناهندگان ادامه خواهد داد. به منظور تضمین ارائه مدارک و ثبت تولد و احوال، کمیسیاریا حمایت خود را از ۶ مرکز اصلاح کارتهای پناهندگی که در سال ۲۰۱۵ (۱۳۹۴) بیش از ۱۳۰ هزار درخواست برای چنین اصلاحاتی را در خصوص ثبت تولد، کارتهای مفقود یا سرقت شده و غیره پردازش نمودند ادامه خواهد داد. علاوه بر این، کمیسیاریا به عنوان عضوی از کارگروه ملی ثبت احوال و آمار حیاتی به مدافعه‌گری برای ثبت همگانی زاد و ولد ادامه خواهد داد.

از آنجا که ۶۶ درصد دارندگان کارتهای پناهندگی خارج از ۵۴ دهکده پناهندگان (اکثرا در مناطق شهری و نیمه شهری) اقامت دارند، کمیساریا با همکاری تنگاتنگ دولت تلاش در جهت اجرای راهبرد پناهندگان شهری مینماید. این تلاشها با هدف برخورداری از حمایت و خدمات و همچنین برنامه های پوشش جوامع دور از دسترس با هدف کلی تقویت تاب آوری در راستای سیاستهای جهانی کمیساریا در خصوص جایگزینهای اردوگاهها و حمایت جامعه محور اعمال میگردد.

کمیسیاریا به مدافعه گری خود در حمایت از اجرای توافق دوجانبه مابین دولتهای افغانستان و پاکستان به منظور ثبت نام کلیه افغانه فاقد مدرک در پاکستان به منظور تعیین هویت در پایگاه اطلاعاتی جامع و متعاقبا صدور مدارک سفر ضروری توسط دولت افغانستان ادامه خواهد داد. این ابتکار عمل به تضمین شناسایی و مدیریت حرکات میان مرزی جمعیت و تلاشهای بالقوه برای تدوین نظامهای مدیریت مرزی مورد قبول طرفین کمک خواهد نمود. کمیسیاریا به منظور تکمیل این تلاشها از فعالیتهای دولت پاکستان در زمینه شناسایی رویکردهای عملی مدیریت منظم سازی مهاجرتهای مخلوط در راستای برنامه عمل ۱۰ ماده ای کمیسیاریا پیرامون حمایت از پناهندگان و مهاجرت بین المللی (یعنی جمع آوری و تحلیل داده ها، تشکیل پرونده ها، نظامهای ارجاعی و رویه های تمایزدهنده برای گروههای مختلف در حال جابجایی، پاسخ به مسائل حرکات ثانوی، غیره) حمایت خواهد کرد.

۲. دسترسی به خدمات اساسی

در سال ۲۰۱۴ (۱۳۹۳)، کمیسیاریا اجرای راهبرد پنجساله بهداشتی در پاکستان را برای اتمام مسئولانه کمکهای بهداشتی کلی در دهکده های پناهندگان به منظور تأمین کمکهای هدفمند پایدار و هزینه کارآمدتر برای پناهندگان آسیب پذیر آغاز کرد. مداخلات معطوف به افزایش ظرفیت پناهندگان از طریق برنامه های آموزش بهداشت طراحی شده با توجه به نیاز افراد تاب آوری جامعه پناهندگان را ارتقا داده و آنان را قادر به مرتفع کردن نیازهای بهداشتی خود از طریق ارائه کارآمد خدمات ضروری در چارچوب نظام مراقبتهای بهداشتی جامعه محور میسازد. نکته مهمتر آنکه این چرخش همچنین باعث ایجاد فرصتهای معیشتی نیز میگردد. تمرکز این عملیات تحت راهبرد فوق الذکر همچنان بر اولویت اصلی زیر میباشد: (۱) ارتقای همکاری با دولت و آژانسهای سازمان ملل متحد، (۲) اتمام تدریجی و مسئولانه خدمات درمانی در الگوی واحدهای بهداشت پایه، (۳) تدوین فهرستی از افراد متخصص بهداشت پناهندگان و (۴) استمرار خدمات بهداشتی اساسی پیشگیری کننده از طریق فعالیتهای مراقبتهای بهداشتی مادران و کودکان.

راهبرد جدید با هدف سوم توسعه پایدار (تضمین زندگی سالم و ارتقای سلامتی برای همگان در کلیه سنین) و تعهد دولت پاکستان در خصوص بهبود خدمات مراقبت بهداشتی نوزادان، مادران و کودکان در سطح جوامع محلی مطابقت داشته و باعث کاهش پیچیدگیهای مرتبط با تولد نوزادان میگردد. در حال حاضر، کمیسیاریا از طریق پروژه های ابتکار عمل مناطق میزبان و متأثر از پناهندگان به سرمایه گذاری بر ارتقای خدمات مراقبتی کودکان و پیرایشی^۹ در مراکز بهداشتی دور دست از طریق احداث و تجهیز اتاقهای زایمان، تقویت تأمین زنجیره سرد و مدیریت خدمات ایمنی سازی بهداشتی که به کاهش کلی مرگ و میر و بیماری کودکان منجر میگرددند ادامه خواهد داد.

^۹ perinatal

۳. توانمندسازی جوانان

هفتاد و چهار درصد پناهندگان ثبت نام شده افغان، نسل دوم و یا سوم بوده که در پاکستان متولد شده اند. بیش از نیمی از جمعیت پناهنده افغان زیر سن ۱۵ سال میباشند و جوانان مابین ۱۵ الی ۲۴ سال ۲۰ درصد کل جمعیت پناهنده افغان را تشکیل میدهند. بنابراین، کودکان و جوانان حدود ۷۰ درصد جمعیت پناهندگان در پاکستان را شامل میگردند که این امر به نوبه خود آسیب پذیری جوامع جابجا شده را ترسیم نموده و لزوم سرمایه گذاری اساسی را در افزایش تاب آوری و توانمندسازی در راستای ارتقای امکان تدوین راه حلها منعکس میسازد.

در پاکستان، توانمندسازی جوانان از طریق مجموعه ای از مداخلات در هم تنیده در حوزه های آموزش عمومی، آموزش مهارتها و حمایت از معیشتها دنبال میگردد. خوداتکایی از یکسو به ارتقای حمایت اجتماعی، انسجام و همزیستی مسالمت آمیز با کشورهای میزبان کمک چشمگیر مینماید و از سوی دیگر به گسترش تاب آوری و در نتیجه ایجاد مزیتها مهم برای ثبات در منطقه و ورای آن کمک مینماید. علاوه بر این، سرمایه گذاری در توسعه سرمایه انسانی جوانان پناهنده افغان تأثیری مستقیم بر موفقیت آتی و ثبات افغانستان از طریق کمک به پیشگیری از وضعیتهایی که جوانان ناامید احتمال داشته به راهبردهای منفی تاب آوری از جمله رفتارهای ضداجتماعی و تفکر رادیکال روی آورند دارد.

- کمیساریا برای مقابله با این وضعیت و در راستای راهبرد آموزش پناهندگان در بازه زمانی ۲۰۱۶ الی ۲۰۱۸ (۱۳۹۵) الی ۱۳۹۷) بر اولویتهای با اهداف زیر در راهبرد کشوری ۲۰۱۵ الی ۲۰۱۷ (۱۳۹۴ الی ۱۳۹۶) و همچنین راهبردهای مدیریت پناهندگان شهری و حمایت در پاکستان تأکید دارد:
- ارتقای دسترسی و کیفیت آموزش ابتدایی (با حداکثر انتقال به آموزش متوسطه) مخصوصا برای دختران از طریق سرمایه گذاری بر تسهیلات ملی آموزشی در مناطق شهری و روستایی دارای تمرکز بالای پناهندگان افغان،
- تجهیز افراد جوان با مهارتهای قابل انتقال از طریق افزایش دسترسی به تسهیلات آموزش حرفه ای ملی (دارای مجوز) و
- توانمندسازی و بسیج جوامع جوان به منظور یافتن و اجرای راه حلها در سطح جوامع محلی.

سرمایه گذاری در نظر گرفته شده در آموزش ملی و تسهیلات آموزش حرفه ای و توسعه مهارتها که به ارتقای فراگیری و دسترسی پناهندگان افغان به نظامهای عمومی / ملی کمک کرده و در عین حال به نفع جوامع میزبان نیز میباشند کمک مینماید. ابتکار عمل مناطق میزبان و متأثر از پناهندگان با عنوان سازوکاری برای اجرای این مداخلات مورد استفاده قرار میگیرد و از طریق برنامه ریزی و تأمین منابع مالی برای آن، کمیساریا و شرکا در پی ارتقای ظرفیت جذب و کیفیت آموزش ارائه شده در مدارس پاکستان میباشند تا ثبت نام فراگیر و ماندگاری کودکان پناهنده افغان ممکن گردد. علاوه بر فاصله گرفتن از ارائه ناپایدار آموزش در مدارس داخل دهکده های پناهندگان توسط کمیساریا به سمت راه حلهای درازمدت مبتنی بر همکاری با کنشگران توسعه، این رویکرد مزایایی را نیز در عین حال برای جمعیت محلی پاکستان تأمین مینماید.

فرصت بسیار مهم در سال ۲۰۱۶ (۱۳۹۵) همانا تعهد جمهوری اسلامی پاکستان به تحقق اهداف توسعه پایدار مخصوصا هدف شماره ۴ (تضمین آموزش فراگیر و کیفی برای همگان و ارتقای یادگیری مادام العمر) میباشد که اخیرا تماما توسط

پارلمان جمهوری اسلامی پاکستان مورد تصویب قرار گرفت. این روند در تطابق کامل با اصلاحیه هجدهم قانون اساسی (ماده ۲۵ الف) بوده که آموزش رایگان و اجباری را به عنوان حقی مندرج در قانون اساسی برای کلیه کودکان در قلمروی پاکستان تصریح میدارد.

کمیسیاریا در حال همکاری تنگاتنگ با مقامات فدرال و استانی و همچنین آژانسهای اصلی پیشبرد هدف شماره ۴ یعنی یونسکو و یونیسف در جهت تضمین جاری سازی کامل جوانان و کودکان و پناهنده در کلیه ابتکارات عمل مربوطه و انعکاس کامل نیازهای آنان در برنامه های جدید بخش آموزش و فرایندها و برنامه ریزیهای توسعه ملی هم در سطح فدرال و هم در سطح کشوری میباشد. کمیسیاریا به شکلی فعال در سازوکار جهانی برای آموزش که قرار است در سال ۲۰۱۶ (۱۳۹۵) آغاز گردد فعالیت مینماید.

۴. راه حل‌های پایدار

کمیسیاریا به تسهیل بازگشت داوطلبانه پناهندگان به افغانستان در چارچوب راه حل‌های راهبردی ادامه میدهد. این سازمان علاوه بر تأمین اطلاعات پیرامون خدمات و دسترسی به مناطق بازگشت و حمایت از پردازش بازگشت کنندگان در مراکز بازگشت داوطلبانه در جمهوری اسلامی پاکستان پرداخت مالی برای بازگشت داوطلبانه و ادغام مجدد را به بازگشت کنندگان در مراکز دریافت نقدی در افغانستان تأمین خواهد نمود.

علیرغم هیئتهای متعدد عالیرتبه تأمین منابع مالی به مدیریت وزیر پناهندگان و بازگشت افغانستان که مورد حمایت وزیر ایالات و مناطق مرزی پاکستان و مورد تسهیل کمیسیاریای عالی سازمان ملل متحد در طی تابستان و پاییز ۲۰۱۵ (۱۳۹۴) واقع شدند، تأمین حمایت‌های مالی مورد نیاز از سوی اهداکنندگان برای بسته ارتقایافته بازگشت داوطلبانه و ادغام مجدد ممکن نشد. هدف بسته مذکور که مورد تصویب کمیته رهبری چهارجانبه هست، پرداخت مالی خاص از سوی وزارت پناهندگان و بازگشت افغانستان به بازگشت کنندگان در راستای حمایت از آنها در فرایند ادغام منوط به دسترسی کامل به خدمات دولت و برنامه های توسعه بود. با توجه به عدم تمایل اهداکنندگان و وضعیت رو به وخامت امنیتی در افغانستان، این امر باید مورد بازبینی واقع گردد. در عین حال، کمیسیاریا مشغول برنامه ریزی برای مضاعف نمودن پرداخت مالی بازگشت داوطلبانه و ادغام مجدد بوده تا هزینه های سفر و نیازهای فوری هنگام بازگشت تأمین گردند.

از آنجا که بازگشتهای وسیع به جمهوری اسلامی افغانستان در آینده نزدیک بعید به نظر میرسند، کمیسیاریا تلاش مینماید تا حمایت خود از جوامع میزبان را افزایش داده و به گسترش ظرفیت دولت در زمینه مدیریت و کمک به جمعیت پناهندگان طولانی مدت ادامه دهد. برای تحقق این هدف، کمیسیاریا در پی همکاری تنگاتنگ با کنشگران اصلی توسعه میباشد تا سرمایه گذاری در ساختارهای ملی و محلی دولتی و نظامهای ارائه خدمات تأمین گردد. این روند به تضمین مالکیت گسترده تر ملی از سوی دولت، ارتقای کارآمدی و مدیریت بهتر بحرانها و مخاطرات فعلی و همچنین آتی کمک مینماید.

کمیسیاریا در عین حال تلاشهای پوشش افراد دور از دسترس را برای شناسایی افراد نیازمند مداخلات حمایتی به منظور توانمندسازی و افزایش تاب آوری آنان ادامه میدهد. این سازمان با استفاده از چارچوب کمیسیون سه جانبه و مطابق با پیش نویس دستورالعمل بازگشت داوطلبانه و مدیریت اتباع افغانستانی ورای سال ۲۰۱۵ (۱۳۹۴) به دنبال فرصتهایی برای تحقق تمهیدات موقتی مدیریت برخی گروههای پناهندگان افغان به عنوان اقدامی دیگر در جهت تقویت تاب آوری است.

۵. مدافعه گری، هماهنگی و شراکت

کمیساریا به منظور حمایت از اقدامات فوق الذکر به ارتقای همکاری و شراکت با مجموعه متنوعی از دست اندرکاران در پاکستان با تأکید بر مدافعه گری مشترک و ایجاد هم افزونی قویتر مابین مداخلات بشردوستانه و توسعه در جهت ارائه راه حلها به طولانی ترین بحران پناهندگی جهان ادامه خواهد داد. این همکاری که قویا در دستور کار سال ۲۰۳۰ (۱۴۰۹) برای توسعه پایدار و تعهد محوری آن مبنی بر "غفلت نکردن از هیچ کس" به تلاشهای فاصله گیری از روندهای "مراقبت و نگهداری" کوتاه مدت به سوی راهبردهای درازمدت و راهبردی معطوف به افزایش تاب آوری و خوداتکابی هم پناهندگان افغان و هم جوامع میزبان پاکستانی آنان از طریق سرمایه گذاری در نظامهای ملی / عمومی کمک خواهد کرد.

به عنوان گامی مهم در این تلاش، کمیساریا بخشی از گروه به رهبری نهاد مالی بین المللی و شرکای توسعه در پاکستان خواهد بود که با دولت در خصوص موارد مرتبط با پیگیری اهداف ۳ و ۴ توسعه پایدار به طور کلی و تلاشهای توانمندسازی جوانان کمیساریا در چارچوب راه حلهای راهبردی به طور خاص مدافعه گری خواهد نمود. مباحثاتی که اخیرا در پارک ویلتون (به میزبانی مشترک وزارت توسعه بین المللی انگلستان، بانک جهانی و کمیساریا) در خصوص رویکردهای جدید مدیریت از وضعیت طولانی مدت پناهندگان برگزار شد بیش از پیش بر اهمیت همکاری از طریق نظامهای ملی و ابتکارات عمل معقول در جهت توانمندسازی جوامع میزبان و پناهندگان تأکید داشت.

کمیساریا همچنان به تعامل فعال با وزارتخانه های اصلی و مقامات مسئول استانی در جهت تقویت همکاری در سطوح سیاستگذاری و عملیاتی و همچنین ارتقای ظرفیت مقامات مسئول مربوطه ادامه خواهد داد. همکاری جا افتاده درون سیستم سازمان ملل متحد به خصوص با یونسکو و یونیسف در حوزه های آموزش و توانمندسازی جوانان، با سازمان جهانی بهداشت در خصوص هدف شماره ۳ توسعه پایدار، با برنامه عمران سازمان ملل متحد در چارچوب ابتکار عمل مناطق میزبان و متأثر از پناهندگان و با دفتر هماهنگ کننده بشردوستانه / هماهنگ کننده مقیم و اداره هماهنگی کمکهای بشردوستانه آن سازمان در خصوص تلاشهای مدافعه گری و سیاستگذاری اصلی ادامه خواهد یافت. علاوه بر همکاری تنگاتنگ با بانک جهانی، وزارت توسعه بین المللی انگلستان و سایر شرکای توسعه، حوزه های جدید همکاری نیز با سازوکارهای پیشروی توسعه ملی از جمله برنامه حمایت از درآمد مؤسسه بی نظیر^{۱۰} و یا برنامه حمایت ملی روستایی در حال بررسی میباشد. کمیساریا به همکاری با یک هونار ایک ناگار^{۱۱} در زمینه معیشت و با الیف آیلان^{۱۲} در خصوص ابتکارات عمل توانمندسازی مشترک جوانان ادامه خواهد داد.

کمیساریا به همکاری خود با نهادهای مطرح دانشگاهی و پژوهشی از جمله دانشگاه ملی دفاع، مؤسسه ثبات راهبردی جنوب آسیا و مؤسسه صلح منطقه ای در خصوص اقدامات اخیر مدافعه گری و افزایش آگاهی ادامه خواهد داد. گروهی از افراد شاخص نیز اخیرا به منظور ارتقای تعامل با کنشگران اصلی جامعه مدنی و صاحبان نظران در خصوص گفتمان راه حلها و پناهندگان ایجاد شده است. کلیه عملیات با تعامل فعال اهداکنندگان مخصوصا از طریق گروه جالافتاده "دوستان راه حلهای راهبردی" و بازدیدهای میدانی مشترک و افتتاح پروژه ها ادامه خواهد یافت.

Benazir Income Support Programme^{۱۰}
Aik Hunar Aik Negar^{۱۱}
Alif Ailaan^{۱۲}

برای پرسشها و اطلاعات بیشتر، لطفا با نشانی زیر تماس حاصل نمایید:

کمیساریای عالی سازمان ملل متحد در امور پناهندگان

hqfr00@unhcr.org

صندوق پستی ۲۵۰۰

۱۲۱۱ ژنو ۲